

Research Article

The Role of Child Maltreatment in Self-Control of Adolescents: The Moderating Role of Gender and Self-Compassion

Fatemeh Adib Rahnama: MSc in clinical psychology, Department of Psychology, Faculty of Education and Psychology, Alzahra university, Tehran, Iran.

Fatemehadib75@gmail.com

Afrooz Afshari*: Assistant professor, Department of psychology, Faculty of Education and Psychology, Alzahra university, Tehran, Iran

a.afshari@alzahra.ac.ir

Azam Farah Bijari: Assistant professor, Department of psychology, Faculty of Education and Psychology, Alzahra university, Tehran, Iran

a.f.bidjari@alzahra.ac.ir

Abstract

This study investigated the moderating role of gender and self-compassion in the relationship between child maltreatment and self-control among adolescents. Using descriptive and correlational design, this research study employed available sampling to recruit 409 adolescents (205 girls and 204 boys) aged 13-19 years old from Qom Province, Iran. The instruments used for gathering data included Child Abuse Self-Report Scale (CASRS), Self-Control Scale, and Self-Compassion Scale-Short Form (SCS-SF). The data were analyzed by the path analysis. The results indicated that child maltreatment predicted a low level of self-control and self-compassion in adolescents. The role of self-compassion as a moderator in the relationship between child maltreatment and self-control was confirmed, while the role of the moderator of gender in this relationship was rejected. Thus, it can be claimed that child maltreatment can promote self-control and self-compassion in adolescence. Also, cultivating self-compassion in adolescents who have experienced child maltreatment can prevent them from reducing their self-control levels in adolescence.

Keywords: Child maltreatment, Gender, Self-control, Self-compassion. Adolescence

Introduction

Recent research has indicated that hormonal and neurological changes during adolescence can cause adolescents to experience dangerous events (Berk, 2017). The appropriate level of self-control in adolescents will protect them from the harms of adolescence and the next years of

their life (Jamshidi, 2016). Past studies have shown that experiencing child maltreatment is associated with low levels of self-control (Jones et al., 2021). Moreover, self-compassion can promote self-control (Hallion et al., 2019). In past studies, gender differences were observed in the experience of child maltreatment and self-control. In this study, we aimed to investigate the moderating role of gender

*. Corresponding author

and self-compassion in the relationship between child maltreatment and self-control among adolescents in Qom Province, Iran.

The hypotheses of this research were:

H1. Child-maltreatment predicts self-control.

H2. Child maltreatment predicts self-compassion;

H3. Self-compassion has a moderating role in the relationship between child maltreatment and self-control of adolescents.

H4. Gender has a moderating role in the relation between child-maltreatment and self-control of adolescents.

Method

This study was a fundamental study in terms of its aim and a correlational study in terms of its method. The statistical population consisted of 409 adolescents (13-19 years old) in Qom and Kahak, Iran. From this sample, 205 (50.10%) were girls and 204 (49.90%) were boys. The participants were selected by the available sampling method. Data collection

instruments included Child Abuse Self-Report Scale (CASRS), Self-Control Scale, and Self-Compassion Scale-Short Form (SCS-SF). The participants were assured that their information would remain confidential and informed consent was obtained prior to study. The online link to the questionnaire was provided to the participants through WhatsApp and Shad applications.

Results

There were 205 (50.10%) girls and 204 (49.90%) boys in the sample. From the sample, 60 individuals (14.7 percent) were 13 years old, 55 (13.4 percent) were 14 years old, 76 (18.6 percent) were 15 years old, 60 (14.7 percent) were 16 years old, 57 (13.9 percent) were 17 years old, 49 (12 percent) were 18 years old, and 52 (12.7 percent) were 19 years old.

To analyze the first three hypotheses, standardized path coefficient and t statistic was used in Smart-PLS software (3rd version). If the obtained t statistic is greater than 1.96, the research hypothesis is confirmed.

Table1

Evaluation of Significant Path Coefficients

Hypothesis	Path coefficients	Standard deviation	t statistic	p	
Child maltreatment → Self-control	-0.41	0.04	9.3	0.00	confirmed
Child maltreatment → Self-compassion	-0.46	0.04	12.46	0.00	confirmed
The moderating role of self-compassion in path child maltreatment → Self-control	-0.09	0.04	2.20	0.03	confirmed

As in Table 1, child maltreatment negatively and significantly predicted self-control in adolescence. Therefore, the first hypothesis was confirmed. (*Path coefficient*= -0.41, *Standard deviation*= 0.04, *t*= 9.3, *p*< 0.001). Also, child maltreatment negatively and significantly predicted adolescent self-compassion. Thus, the second hypothesis was confirmed. (*Path coefficient*= -0.46, *Standard deviation*= 0.04, *t*= 12.46, *p*< 0.001). The third hypothesis, which investigated the moderating role of self-

compassion, was also confirmed (Rasouli et al., 2018, pp. 112). Hence, the results showed that self-compassion moderated the relationship between child maltreatment and self-control.

(*Path coefficient*=-0.09, *Standard deviation*=0.04, *t*=2.20, *p*<0.03)

Finally, the fourth hypothesis, which investigated the moderating role of gender (a nominal variable) in the relationship between child maltreatment and self-control, was tested by group analysis method (Rasouli et al., 2018). In the group

analysis method, first, all the data were separated by gender. Then, the t statistic

was calculated manually (Table 2).

Table 2

Investigating the Moderating Role of Gender in the Relationship between Child Maltreatment and Self-control

Path	Path coefficients		Number of people		Standard deviation		t
	Girl	Boy	Girl	Boy	Girl	Boy	
Child maltreatment → Self-control	-0.25	-0.48	205	204	3.74	0.05	-0.03

According to the data analysis, the hypothesis related to the moderating role of gender in the relationship between child maltreatment and the self-control of adolescents was not confirmed.

Conclusion

This study aimed to investigate the moderating role of gender and self-compassion in the relation between child maltreatment and the self-control of adolescents. The results of this study showed that child maltreatment negatively and significantly predicted self-control in adolescents. The results are consistent with the findings of Jones et al., (2021) who investigated that exposure to childhood adversities reduces self-control levels in the next years of life. Also, the results showed that child maltreatment predicted self-compassion negatively and significantly. The obtained results are consistent with the research of Lesani et al., (2021) who showed that childhood traumas negatively affected self-compassion due to creating a sense of self-criticism and self-blame.

In addition, based on the findings of the present study, self-compassion moderates the relationship between child maltreatment and self-control. This construct can reduce the negative effects of exposure to trauma (Barlow et al., 2017). Therefore, self-compassion can act

as a shock absorber against the impact of child maltreatment on the self-control of adolescents and reduce its intensity. Also, the results showed that gender did not moderate the relationship between child maltreatment and self-control. Therefore, it can be claimed that if any child is maltreated, their self-control level would decline in the next years of their life, regardless of their gender. Finally, it is suggested that self-compassion group training be used for children with all kinds of child maltreatment.

The present study had some limitations such as the omission of questions related to child sexual abuse. Also, another limitation of the study was related to the simultaneous presence of 19-year-old adolescents alongside 13-year-old ones, without considering the differences between them.

Ethical Considerations: All ethical issues such as informed consent and compliance with the principle of confidentiality were compiled based on the ethical committee of Al-Zahra University, Tehran.

Author's Contributions: All authors contributed to this study and approved the submitted version.

Conflict of interest: The authors declare no conflict of interest for this study.

Funding: This study was conducted with no financial support.

Acknowledgments: The authors would like to thank all participants for their time and contribution to the study.

مقاله پژوهشی

نقش بدر رفتاری دوران کودکی بر خودمهارگری نوجوانان: نقش تعدیل کننده جنسیت و شفقت بر خود

فاطمه ادیب رهنما: کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران.

Fatemehadib75@gmail.com

افروز افشاری: استادیار، گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران.

a.afshari@alzahra.ac.ir

اعظم فرح بیجاری: استادیار، گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران.

a.f.bidjari@alzahra.ac.ir

چکیده

هدف از انجام این پژوهش، بررسی نقش تعدیل کننده جنسیت و شفقت بر خود در رابطه بدر رفتاری دوران کودکی با خودمهارگری در نوجوانان ۱۳-۱۹ ساله استان قم بود. روش پژوهش، توصیفی و از نوع همبستگی بود. نمونه پژوهش، ۴۰۹ نفر (۲۰۵ دختر و ۲۰۴ پسر) از نوجوانان دو شهر قم و کهک استان قم بود که با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزار گردآوری اطلاعات شامل مقیاس خودگزارشی کودک آزاری، مقیاس خودمهارگری و فرم کوتاه مقیاس شفقت بر خود بود. داده‌های این پژوهش از روش تحلیل مسیر تحلیل شدند. یافته‌ها نشان دادند بدر رفتاری دوران کودکی، پیش‌بینی کننده خودمهارگری پایین دوران نوجوانی است. بدر رفتاری دوران کودکی، پیش‌بینی کننده شفقت بر خود پایین دوران نوجوانی است. نقش تعدیل کننده شفقت بر خود در رابطه بدر رفتاری دوران کودکی با شفقت بر خود تأیید شد؛ اما نقش تعدیل کننده جنسیت در رابطه بدر رفتاری دوران کودکی با شفقت بر خود تأیید نشد؛ بنابراین، با کاهش شیوع بدر رفتاری با کودکان، شفقت بر خود و خودمهارگری دوران نوجوانی ارتقا می‌یابد. همچنین، پرورش صفت شفقت بر خود در کودکان دختر و پسر دارای تجربه بدر رفتاری، مانع از کاهش سطوح خودمهارگری آنان در نوجوانی می‌شود.

واژه‌های کلیدی: بدر رفتاری دوران کودکی، جنسیت، خودمهارگری، شفقت بر خود، نوجوانی

* نویسنده مسئول:

مقدمه

نوجوانی دوره انتقال بین کودکی و بزرگسالی است. تغییرات هورمونی دوره نوجوانی، تغییرات در شبکه هیجانی مغز و کارکرد نامطلوب سیستم کنترل شناختی فرد در این دوره، می‌تواند از دلایل گرایش نوجوان به تکانشگری و تجربه رویدادهای جدیدی چون رابطه جنسی محافظت‌نشده، رانندگی پرخطر، بزهکاری، سوءمصرف مواد باشد. بدین ترتیب، نیاز به رشد کامل تری از اتصالات مغزی به‌منظور برنامه‌ریزی، مهار و جهت‌گیری وجود خواهد داشت (Berk, 2017).

کانون اصلی مشکلات عدیده‌ی دوران کودکی و نوجوانی، خودمهارگری^۱ است (Jamshidi, 2016). خودمهارگری به توانایی رد آگاهانه گزینه‌های لذت‌بخش و وسوسه‌انگیز و انتخاب گزینه‌هایی با منافع بلندمدت و بیشتر گفته می‌شود (Hyden, 2019)؛ بنابراین، سطوح مناسب خودمهارگری در نوجوان، او را از آسیب‌های همان دوره و دوره‌های آتی زندگی‌اش چون خشونت، اعتیاد، ارتکاب جرم و ... در امان نگه می‌دارد (Jamshidi, 2016).

پژوهش‌ها حاکی از وجود تفاوت جنسیتی در میزان خودمهارگری افراد است و زنان جوان سطوح بالاتری از خودمهارگری را نسبت به مردان جوان نشان داده‌اند (Jones et al., 2021).

بنا به نظریه عمومی جرم، فقدان خودمهارگری و فرصت ادراک شده می‌تواند منجر به رفتار انحرافی شود (Gottfredson & Hirschi, 1990). همچنین، حضور خودمهارگری در نوجوانان به کاهش احتمال رفتار بزهکارانه یا ضدا اجتماعی، افزایش سلامت روان و سازگاری بیشتر با هنجارهای جامعه کمک می‌کند (MohammadiMasiri et al., 2012).

یکی از فاکتورهایی که با خودمهارگری پایین رابطه دارد، تجربه بدرفتاری دوران کودکی است (Jones et al., 2021).

طبق تعریف سازمان بهداشت جهانی، بدرفتاری با کودک^۲، به انواع سوءاستفاده اعم از جسمی، عاطفی، جنسی، غفلت، سهل‌انگاری و انواع بهره‌برداری که آسیب جدی یا بالقوه به سلامت، بقا، رشد یا حیثیت کودک زیر ۱۸ سال در زمینه یک رابطه همراه با مسئولیت، اعتماد و قدرت وارد می‌کند، گفته می‌شود (World Health Organization, 2020).

در این میان، پسران، میزان بیشتری از تجربه بدرفتاری دوران کودکی را نسبت به دختران گزارش کرده‌اند (BoloorsazMashhadi, 2017)؛ اما پژوهش دیگری گزارش کرد مردان بیشتر از زنان تجربه بدرفتاری‌های مکرر فیزیکی، خشونت بین‌فردی و هر نوع سوءاستفاده دیگری را دارند؛ اما زنان بیشتر از مردان، بدرفتاری جنسی را تجربه کردند (Meng & D'Arcy, 2016).

احتمال بیشتری وجود دارد که بزرگسالانی که در کودکی خود به مدت طولانی در معرض بدرفتاری قرار گرفته بودند، مشکلاتی چون افزایش خطر افسردگی (Tao et al., 2021) و اضطراب در بزرگسالی (Gallo et al., 2018)، کاهش سلامت روان نوجوانان (Martins et al., 2021)، مشکلات تنظیم هیجانی (Burns et al., 2010)، بالارفتن خطر خودکشی (Jardim et al., 2018)، تعداد شرکای جنسی بیشتر، شروع فعالیت جنسی زودتر، داشتن رابطه جنسی تحت تأثیر الکل/مواد، ابتلا به بیماری‌های مقاربتی همراه آن (Ménard & MacIntosh, 2021) و رفتارهای بزهکارانه‌ای چون مصرف مواد روانگردان (Martins et al., 2021) را تجربه کنند که همگی بیان‌کننده خودمهارگری پایین است.

² Child Maltreatment

¹ Self-Control

یکی از عوامل محافظتی که در تحقیقات جدید به عنوان بهبوددهنده خودمهارگری تأیید شده، سازه شفقت بر خود^۱ است (Hallion et al., 2019). شفقت بر خود، به تعادل بین افزایش پاسخ‌دهی دلسوزانه و کاهش پاسخ‌دهی بی‌رحمانه نسبت به خود در چالش‌های شخصی گفته می‌شود (Neff, 2020)؛ بنابراین، شفقت بر خود تمایل به ارتقای ارزیابی مجدد یک موقعیت رنج‌آور از دیدگاه مثبت و پرداختن پیشگیرانه به مسائل را دارد (Deniz, 2021). این ویژگی، ممکن است موجب تقویت انعطاف‌پذیری شود؛ در حالی که ترس از شفقت بر خود و فقدان آن، ممکن است موجب تضعیف این اثر محافظتی و با اشکال خاصی از پریشانی همراه شود (Messman-Moore & Bhuptani, 2020).

همچنین، نتایج تحقیقات نشان می‌دهند کلیت و زیرگونه‌های بدرفتاری با کاهش شفقت بر خود همراه است (Zhang et al., 2021). بدرفتاری دوران کودکی می‌تواند با ایجاد انتقاد و سرزنش خود، اثر منفی بر صفت شفقت بر خود گذارد (Lessani et al., 2021). همچنین، افرادی که در دوران کودکی از آنها سوءاستفاده جنسی (یکی از خرده‌مقیاس‌های بدرفتاری دوران کودکی) شده است، به علت تهدید نیاز به امنیت از همان ابتدای زندگی و تجربه خودسرزنشی و برداشت‌های منفی ناشی از این تروما تا سنین بزرگسالی، سطوح پایینی از شفقت بر خود را تجربه می‌کنند (Afshar et al., 2021).

همچنین، شفقت بر خود، یکی از مکانیسم‌هایی است که می‌تواند در برابر بدرفتاری با کودکان، با ارتقای تنظیم هیجانی اثربخش، قابلیت ارتجاعی ایجاد کند (Scoglio et al., 2018). علاوه بر آن، شفقت بر خود در افراد دارای تجربه بدرفتاری دوران کودکی موجب بهبودی آسیب و پرورش تاب‌آوری و بهزیستی در

آینده می‌شود (Barlow et al., 2017). یافته‌ها نیز نشان می‌دهند تقویت شفقت بر خود، ممکن است کاهش علائم تکانشی را در بین مجرمان با زمینه‌های تجربه بدرفتاری دوران کودکی تسهیل کند (Zhong, 2022). طبق آنچه بیان شد پژوهش‌ها (Jones et al., 2021) از این مسئله حمایت می‌کنند که سوءرفتار با کودک می‌تواند بر افت خودمهارگری فرد مؤثر باشد. علاوه بر آن، این فرضیه مطرح می‌شود که جنسیت و شفقت بر خود قادرند تأثیرات منفی بدرفتاری دوران کودکی را کاهش دهند و منجر به حداقل تأثیر بدرفتاری دوران کودکی بر میزان خودمهارگری افراد شوند.

بنابراین، فرضیات اصلی پژوهش عبارت‌اند از: ۱- بدرفتاری دوران کودکی قادر به پیش‌بینی خودمهارگری نوجوانان است؛ ۲- بدرفتاری دوران کودکی قادر به پیش‌بینی شفقت بر خود نکرده‌ها در رابطه بدرفتاری دوران کودکی با خودمهارگری دوران نوجوانی دارد؛ ۳- جنسیت نقش تعدیل‌کننده در رابطه بدرفتاری دوران کودکی با خودمهارگری دوران نوجوانی دارد؛ ۴- جنسیت نقش تعدیل‌کننده در رابطه بدرفتاری دوران کودکی با خودمهارگری دوران نوجوانی دارد.

روش

روش پژوهش، جامعه آماری و نمونه: این پژوهش، از نظر هدف، در دسته پژوهش‌های بنیادی و از نظر روش در دسته پژوهش‌های همبستگی قرار دارد. جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی نوجوانان پسر و دختر طیف سنی ۱۳-۱۹ ساله شهر قم و کهنک استان قم است که از این میان ۴۰۹ نفر (۲۰۵ دختر و ۲۰۴ پسر) (۱۰۳ نفر از شهر کهنک و ۳۰۶ نفر از شهر قم) با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس به سؤالات سه پرسشنامه پاسخ دادند. رضایت برای شرکت در این پژوهش و بازه سنی ۱۳ تا ۱۹ سال دختران و پسران نوجوان از جمله معیارهای ورود است. پاسخنامه هر فردی که در خارج از دامنه ۱۳ تا ۱۹ سال قرار داشت و به سؤالات پاسخ داده بود، کنار گذاشته می‌شد.

¹ Self-Compassion

این پژوهش پس از بررسی در جلسه کمیسیون بررسی اخلاق در پژوهش دانشگاه الزهراء، موفق به اخذ کد اخلاق^۱ شد.

ابزار سنجش: مقیاس خودمهارگری^۲: تانگنی و همکاران این مقیاس را در سال ۲۰۰۴ ارائه کردند. در این فرم ۳۶ گویه‌های، پنج مؤلفه کلی شامل ظرفیت کلی خودنظم‌دهی^۳، اعمال ارادی/تکانشی^۴، عادت‌های سالم^۵، قابلیت اطمینان^۶ و اعتماد و اخلاق‌کاری^۷ سنجیده می‌شوند (Azadmanesh et al., 2020).

پاسخ‌دهندگان در یک طیف لیکرت ۵ درجه‌ای از ۱ (هرگز) تا ۵ (بسیار زیاد) به سؤالات پاسخ خواهند داد. ضریب آلفای کرونباخ در دو نمونه تحقیق این مقیاس ۰/۸۹ گزارش شد (Tangney et al., 2004). پژوهش حسین‌خانزاده و همکاران (2014) پایایی این مقیاس ۰/۷۹ و روایی آن ۰/۸۸ گزارش شد. همچنین، در پژوهش آزادمنش و همکاران (2020) ضریب آلفای کرونباخ دو خرده‌مقیاس قدرت ایگو و کنترل تکانه برابر با ۰/۷۵ و ۰/۸۱ و ضریب روایی ۰/۷۹ گزارش شد. در این مطالعه نیز مقدار ضریب آلفای کرونباخ برای پرسشنامه خودمهارگری ۰/۷۹، پایایی ترکیبی ۰/۸۶ و پایایی همگون ۰/۸۱ محاسبه شد. روایی همگرایی این مقیاس، با استفاده از میانگین واریانس استخراج‌شده، ۰/۵۵ محاسبه شد.

مقیاس خودگزارشی کودک‌آزاری^۸: محمدخانی و همکاران این مقیاس را در سال ۲۰۰۳ ارائه کردند. در ابتدا شامل ۵۴ گویه بود، ولی پس از بررسی‌ها و تجزیه و تحلیل عاملی، ۱۶ گویه آن حذف شد و ۳۸ گویه انتخاب شد که بهترین ارزیابی را از سوءرفتار

جسمی^۹، سوءرفتار جنسی^{۱۰}، سوءرفتار روانشناختی^{۱۱} و غفلت^{۱۲} داشتند. پاسخ‌دهندگان در یک طیف لیکرت ۴ درجه‌ای از ۱ (هرگز) تا ۴ (همیشه) به سؤالات پاسخ خواهند داد. ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس ۰/۹۲ و پایایی آن، ۰/۸۲ تا ۰/۸۹ گزارش شد. همچنین، در پژوهش رستمی و همکاران (2014) ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۰ محاسبه شد. در پژوهش محمدخانی و همکاران (2003)، روایی هم‌زمان این پرسشنامه با پرسشنامه عزت نفس کوپراسمیت بین ۰/۳۵- تا ۰/۶۳- گزارش شد.

در این پژوهش نیز مقدار ضریب آلفای کرونباخ برای پرسشنامه خودگزارشی کودک‌آزاری مقدار ۰/۸۱ و ضریب پایایی ترکیبی ۰/۸۸ و پایایی همگون ۰/۸۲ محاسبه شد. روایی همگرایی این مقیاس، با استفاده از میانگین واریانس استخراج‌شده، ۰/۶۴ محاسبه شد.

مقیاس شفقت بر خود - فرم کوتاه^{۱۳}: نف فرم اصلی این مقیاس را در سال ۲۰۰۳ ارائه کرد که شامل ۲۶ گویه بود. این مقیاس ۶ آیت‌مهربانی با خود^{۱۴}، خوددقت‌آوایی^{۱۵}، اشتراکات انسانی^{۱۶}، انزوا^{۱۷}، ذهن‌آگاهی^{۱۸} و همانندسازی افراطی^{۱۹} را می‌سنجید (Neff, 2003). ریس، پامیر، نف و ون‌گاجت^{۲۰} فرم کوتاه ۱۲ گوی‌های این مقیاس را در سال ۲۰۱۱ ارائه کردند. پاسخ‌دهندگان در یک طیف لیکرت ۵ درجه‌ای از «تقریباً هرگز: ۱» تا «تقریباً همیشه: ۵» به سؤالات پاسخ خواهند داد (Raes et al., 2011). ضریب آلفای کرونباخ آن ۰/۸۶ و ضریب همبستگی

⁹ Child Physical Abuse (CPA)

¹⁰ Child Sexual Abuse (CSA)

¹¹ Child Emotional Abuse (CEA)

¹² Neglect

¹³ Self-Compassion Scale- Short Form (SCS-SF)

¹⁴ Self-Kindness

¹⁵ Self-Judgment

¹⁶ Common-Humanity

¹⁷ Isolation

¹⁸ Mindfulness

¹⁹ Over-Identification

²⁰ Raes, Pommier, Neff & Van Gucht

¹ IR.ALZAHRA.REC.1400.098

² Self-Control Scale

³ General Capacity for Self- Discipline

⁴ deliberate/Impulsive Action

⁵ Healthy Habits

⁶ Reliability

⁷ Work Ethics

⁸ Child Abuse Self-Report Scale (CASRS)

۱۳ تا ۱۸ ساله که تمایل به همکاری داشتند و از طریق برنامه Whats App در اختیار تعدادی دانشجوی ۱۸ و ۱۹ ساله داوطلب برای شرکت در پژوهش قرار داده شد. در ادامه، به منظور تحلیل و بررسی داده‌های این پژوهش از روش تحلیل مسیر نسخه سوم نرم افزار SMART-PLS استفاده شد.

یافته‌ها

اطلاعات جمعیت‌شناختی شرکت کنندگان به این صورت بود که ۲۰۵ نفر (۵۰/۱۰ درصد) را دختران و ۲۰۴ نفر (۴۹/۹۰ درصد) را پسران تشکیل دادند. ۶۰ نفر (۱۴/۷ درصد) ۱۳ ساله، ۵۵ نفر (۱۳/۴ درصد) ۱۴ ساله، ۷۶ نفر (۱۸/۶ درصد) ۱۵ ساله، ۶۰ نفر (۱۴/۷ درصد) ۱۶ ساله، ۵۷ نفر (۱۳/۹ درصد) ۱۷ ساله، ۴۹ نفر (۱۲ درصد) ۱۸ ساله و ۵۲ نفر (۱۲/۷ درصد) ۱۹ ساله بودند.

به منظور برازش مدل اندازه‌گیری یا مدل بیرونی از بررسی پایایی و روایی مدل استفاده شد و نتایج آن در ادامه ارائه شده‌اند. در برازش مدل بیرونی، سؤالات و روابط آشکار بین متغیرها بررسی شدند. به منظور بررسی روایی واگرا یا روایی تشخیصی در سطح سازه، از روش فورنل لارکر^۱ استفاده شد.

این مقیاس با نسخه اصلی ۰/۹۷ گزارش شد. ضریب آلفای کرونباخ پرسشنامه در پژوهش خسروی و همکاران (۲۰۱۴)، ۰/۸۶ گزارش شد. ضریب روایی پرسشنامه نیز از طریق تحلیل عامل برابر ۰/۷۵ گزارش شد. در پژوهش شهبازی و همکاران (۲۰۱۵) نیز ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه، ۰/۹۱ گزارش شد. همچنین، روایی هم‌زمان آن با مقیاس GHQ-11 از ۰/۲۸ تا ۰/۴۸- گزارش شد.

در این مطالعه نیز مقدار ضریب آلفا برای پرسشنامه شفقت بر خود ۰/۷۱ و ضریب پایایی ترکیبی ۰/۸۰ و پایایی همگون ۰/۷۲ محاسبه شد. روایی همگرایی این مقیاس، با استفاده از میانگین واریانس استخراج‌شده، ۰/۴۱ محاسبه شد.

علاوه بر آن، با توجه به اینکه ضرایب پایایی ترکیبی در هر سه متغیر خودمهارگری، بدرفتاری دوران کودکی و شفقت بر خود، بزرگ‌تر از میانگین واریانس استخراج‌شده است، روایی همگرایی این مدل اندازه‌گیری تأیید می‌شود.

روش اجرا و تحلیل: برای جمع‌آوری داده‌های پژوهش، پس از کسب مجوز از حراست آموزش و پرورش استان قم، لینک اینترنتی پرسشنامه از طریق مدیر مدارس و در برنامه شاد، در اختیار دانش‌آموزان

جدول ۱

همبستگی متغیرها

Table1
Correlation of Variables

متغیر	بدرفتاری	خودمهارگری	شفقت بر خود
بدرفتاری دوران کودکی	۰/۸		
خودمهارگری	-۰/۵۶	۰/۷۴	
شفقت بر خود	-۰/۴۵	۰/۵۵	۰/۶۴

در ادامه به بررسی مدل اندازه‌گیری پرداخته شد. در شکل ۱ ضرایب مسیر مدل درونی پژوهش ارائه شده‌اند.

با توجه به جدول ۱، جذر میانگین واریانس استخراج‌شده هر یک از متغیرهای پژوهش از همبستگی میان دو متغیر پنهان، بیشتر است که نشان از روایی واگرایی مطلوب میان دو متغیر است.

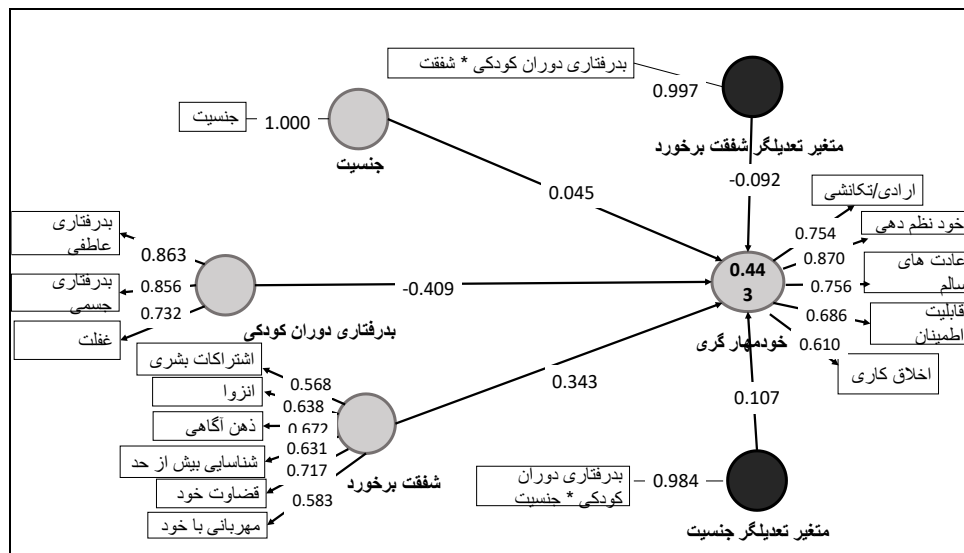
¹ Fornell & Larcker

شکل ۱

ضرایب مسیر مدل درونی پژوهش

Figure 1

Path Coefficients of the Research Internal Model

و این، پایایی مدل را تأیید می‌کند.

در شکل ۲ معنی‌داری آماری ضرایب مسیر مدل درونی (t-value) ارائه شده است.

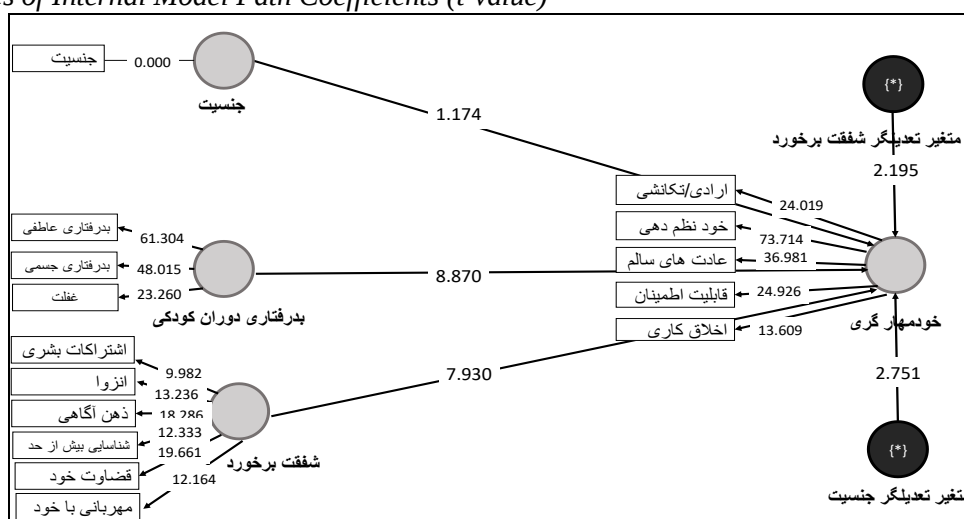
در شکل ۱، علاوه بر ضرایب مسیر مدل درونی پژوهش، بار عاملی هر یک از خرده‌مقیاس‌ها ارائه شده است. بار عاملی همه خرده‌مقیاس‌ها بیشتر از ۰/۴ است.

شکل ۲

آماره t ضرایب مسیر مدل درونی (t-value)

Figure 2

t-Statistics of Internal Model Path Coefficients (t-value)

استاندارد شده مسیر و آماره t آزمون و بررسی شد. نتایج این بررسی در جدول ۳ ارائه شده‌اند.

با توجه به یافته‌های شکل‌های ۱ و ۲، ارزیابی ضرایب معنی‌داری مسیر با استفاده از ضرایب

جدول ۲

ارزیابی ضرایب معنی‌داری مسیر

Table 2

Evaluation of Significant Path Coefficients

فرضیه	ضریب مسیر	انحراف استاندارد	آماره t	معنی‌داری
بدرفتاری ← خودمهارگری	-۰/۴۱	۰/۰۴	۹/۳	تأیید
بدرفتاری ← شفقت	-۰/۴۶	۰/۰۴	۱۲/۴۶	تأیید
تعدیل‌کننده شفقت بر مسیر بدرفتاری ← خودمهارگری	-۰/۰۹	۰/۰۴	۲/۲۰	تأیید

تعدیل می‌کند؛ یعنی با اطمینان ۹۵ درصد، شفقت بر خود نوجوانان، موجب ضعیف‌شدن و کاهش اثر بین تجربه بدرفتاری دوران کودکی بر خودمهارگری نوجوانان می‌شود.

(path coefficient = -۰/۰۹, Standard deviation = ۰/۰۴, t = ۲/۲۰, p < ۰/۰۳)

در پایان به‌منظور بررسی نقش تعدیل‌کننده جنسیت (متغیر اسمی) در تأثیر بدرفتاری دوران کودکی بر خودمهارگری از روش تحلیل گروهی^۱ (Rasouli et al., 2018, pp. 166) استفاده شد. در این روش، ابتدا تمامی داده‌ها به تفکیک جنسیت، جدا می‌شوند، سپس داده‌های مربوط به دختران و پسران به‌طور جداگانه، وارد مدل و بررسی می‌شوند.

در این روش، آماره t به‌صورت دستی^۲ محاسبه شد و نتایج آن در جدول ۳ ارائه شدند.

به‌منظور بررسی این ۳ فرضیه از ضریب استانداردشده مسیر و آماره t در نرم‌افزار Smart-PLS استفاده شد. زمانی که آماره t به‌دست‌آمده، از مقدار ۱,۹۶ بیشتر باشد، فرضیه پژوهش تأیید می‌شود.

با توجه به نتایج جدول ۲، بدرفتاری دوران کودکی، خودمهارگری دوران نوجوانی را به‌طور منفی و معنی‌داری پیش‌بینی می‌کند. بدین ترتیب که افزایش تجربه بدرفتاری دوران کودکی، پیش‌بینی‌کننده کاهش سطح خودمهارگری دوران نوجوانی است.

(path coefficient = -۰/۴۱, Standard deviation = ۰/۰۴, t = ۹/۳, p < ۰/۰۰۱)

همچنین، بدرفتاری دوران کودکی، شفقت بر خود دوران نوجوانی را به‌طور منفی و معنی‌داری پیش‌بینی می‌کند. بدین ترتیب که افزایش تجربه بدرفتاری دوران کودکی، پیش‌بین‌کننده کاهش سطح شفقت بر خود دوران نوجوانی است.

(path coefficient = -۰/۴۶, Standard deviation = ۰/۰۴, t = ۱۲/۴۶, p < ۰/۰۰۱)

در ادامه، مقدار ضریب استانداردشده مسیر متغیر تعدیل‌کننده شفقت بر خود با استفاده از رویکرد معرف حاصل‌ضرب برای سازه تعدیلگر (Rasouli et al., 2018, pp. 112) در این مدل برابر با -۰/۰۹ و آماره t آن برابر با ۲/۲۰ است. بدین ترتیب، شفقت بر خود، تأثیر بدرفتاری دوران کودکی بر خودمهارگری را

¹ Group Analysis^۲ از طریق فرمول زیر:

$$t = \frac{R1 - R2}{\sqrt{\left(\frac{(n1-1)2}{(n1+n2-2)} * s1\right) + \left(\frac{(n2-1)2}{(n1+n2-2)} * s2\right) + \left(\frac{1}{n1} + \frac{1}{n2}\right)}}$$

R1: ضریب مسیر متغیر مستقل بر متغیر وابسته در گروه پسران

R2: ضریب مسیر متغیر مستقل بر متغیر وابسته در گروه دختران

N1: تعداد پسران

N2: تعداد دختران

S1: خطای استاندارد مربوط به مسیر تأثیر متغیر مستقل بر وابسته در گروه پسران

S2: خطای استاندارد مربوط به مسیر تأثیر متغیر مستقل بر وابسته در گروه

دختران

جدول ۳

بررسی نقش تعدیل‌کننده جنسیت در رابطه تجربه بدرفتاری با خودمهارگری

Table3

Investigating the Moderating Role of Gender in the Relationship of Child Maltreatment with Self-Control

t	خطای استاندارد		تعداد افراد		ضریب مسیر		مسیر
	پسر	دختر	پسر	دختر	پسر	دختر	
-۰/۰۳	۰/۰۵	۳/۷۴	۲۰۴	۲۰۵	-۰/۴۸	-۰/۲۵	بدرفتاری دوران کودکی
							← خودمهارگری

رفتار بزه‌کارانه در دوران نوجوانی را پیش‌بینی کند. گاتفردسون و هیرشی (۱۹۹۰) در نظریه خود اعلان کردند افراد دارای خویش‌داری و خودمهارگری پایین، به آن دلیل که توانایی در نظر گرفتن پیامدهای طولانی‌مدت رفتار خود را ندارند، مرتکب جنایت و رفتارهایی از این قبیل می‌شوند. آنها تمایل به تکانشگری، بی‌دقتی، بی‌ثباتی، ریسک‌پذیری و خودمحوری دارند.

پژوهش‌ها نشان داده‌اند بدرفتاری عاطفی والدین قوی‌ترین پیش‌بینی‌کننده تنظیم هیجانی ضعیف در نوجوانان است (Burns et al., 2010). تنظیم هیجانی ضعیف در نوجوانان، احتمال انجام رفتار پرخاشگرانه و پرخطر را در آنها افزایش می‌دهد؛ بنابراین، احتمال آن وجود دارد که تنظیم هیجانی ضعیفی که در پی بدرفتاری با کودک، ایجاد می‌شود، یکی از علل خودمهارگری ضعیف این افراد در دوره نوجوانی باشد. بررسی نتایج تحلیل آماری فرضیه دوم نشان داد بدرفتاری دوران کودکی، شفقت بر خود را به‌طور منفی و معنی‌داری پیش‌بینی می‌کند. این یافته با پژوهش لسانی و همکاران (۲۰۲۱)، افشار و همکاران (۲۰۲۱) و مسمن‌مور و بوپتانی (۲۰۲۰) همسو بود. لسانی و همکاران (۲۰۲۱) نشان دادند تروماهای دوران کودکی به‌علت ایجاد حس انتقاد و سرزنش خود به‌صورت منفی بر شفقت بر خود اثر خواهند گذاشت. در

با توجه به جدول ۳، مقدار t محاسباتی به‌دست آمده با استفاده از اطلاعات نرم‌افزار و جای‌گذاری در فرمول، کمتر از مقدار بحرانی ۱/۹۶ است؛ بنابراین، فرضیه نقش تعدیل‌کننده جنسیت در تأثیر بدرفتاری دوران کودکی بر خودمهارگری دوران نوجوانی تأیید نشد.

بحث

نوجوانی از مهم‌ترین دوران تحول انسان است. سلامت روانی افراد بزرگسال به میزان زیادی وابسته به نحوه روبه‌رویی آن افراد با دوره نوجوانی و تحولات ناشی از آن است (Mohammadi Masiri et al., 2012).

بررسی نتایج تحلیل آماری نشان داد بدرفتاری دوران کودکی، خودمهارگری دوران نوجوانی را به‌طور منفی و معنی‌داری پیش‌بینی می‌کند. این یافته با پژوهش جونز و همکاران (۲۰۲۱) و مارتینز و همکاران^۱ (۲۰۲۱) همسو است. جونز و همکاران (۲۰۲۱) نشان دادند قرار گرفتن در معرض ناملايمات دوران کودکی تا سن ۵ سالگی، موجب کاهش سطوح خودکنترلی در سال‌های آتی زندگی می‌شود. مارتینز و همکاران (۲۰۲۱) نیز نشان دادند قرار گرفتن در معرض وقایع تروماتیک در دوران کودکی، می‌تواند انجام

¹ Martins

پژوهش مسمن مور و بوپتانی (2020) نشان داده شد در دختران هرچه شدت بدرفتاری اعم از سوءاستفاده جسمی، جنسی، عاطفی و غفلت عاطفی و فیزیکی در دوران کودکی بیشتر باشد، سطوح پایین تری از شفقت بر خود و حتی ترس از شفقت بر خود را در جوانی نشان می دهند.

بنابراین، زمانی که فرد در دنیای کودکی که اساس اعتماد با دیگران را بنا می کند، هدف انواع بدرفتاری، آن هم از طرف افراد نزدیک خود، از جمله مراقبان، پدر و مادر و سایر افراد و بستگان درجه یک قرار گیرد، احساس دوست داشتنی نبودن و عدم حمایت، به او القا می شود. همان طور که در نظریه کلی فشار، تجربه بدرفتاری دوران کودکی، احساسات منفی چون خشم، افسردگی، ترس و اضطراب را فرا می خواند؛ بنابراین، این کودک در سایر مراحل زندگی، به ویژه دوران نوجوانی که دوران تلاش برای به اثبات رساندن استقلال خود است، در چالش های پیش روی زندگی به جای حمایت و مهربانی با خود، به انتقاد، قضاوت و سرزنش خود می پردازد که نشان از فقدان شفقت بر خود دارد.

بررسی نتایج تحلیل آماری فرضیه سوم نشان داد شفقت بر خود، رابطه بین بدرفتاری دوران کودکی و خودمهارگری را تعدیل می کند. افرادی که تجارب بدرفتاری دوران کودکی، اعم از بدرفتاری جسمی، جنسی، عاطفی و غفلت را دارند، اغلب از خودمهارگری پایین در سال های آتی زندگی خود برخوردارند. مجموع این دو ویژگی با مهربانی و دلسوزی نسبت به خود، در تعارض است.

یافته ها حاکی از آن است که شفقت بر خود، اثرات منفی قرارگرفتن در معرض تروما را کاهش می دهد (Barlow et al., 2017). همچنین، شفقت بر خود یکی از مکانیسم هایی است که می تواند در برابر بدرفتاری با

کودکان، با ارتقای تنظیم هیجانی اثربخش، قابلیت ارتجاعی ایجاد کند (Scoglio et al., 2018). بدین ترتیب شفقت بر خود نوعی روش برای ارتباط با خود است. در این روش، فرد در موقعیت های مختلف زندگی با نگرشی متعادل و مهربان با خود رفتار می کند. پرورش صفت شفقت بر خود موجب می شود فرد از یک سپر محافظتی برخوردار شود که بتواند باوجود تجربه ناملايمات در دوران کودکی و آسیب های همراه آن، خودمهارگری را که یک ویژگی حیاتی در دوران نوجوانی است، در خود پیرواند؛ یعنی شفقت بر خود می تواند در مقابل تأثیر شدت آسیب تجربه بدرفتاری دوران کودکی بر خودمهارگری نوجوانی، به عنوان ضربه گیر عمل کند و از شدت آن بکاهد.

در تبیین فرضیه چهارم، بررسی نتایج تحلیل گروهی نشان داد جنسیت، توانایی تعدیل رابطه بین بدرفتاری دوران کودکی و خودمهارگری را ندارد.

پژوهش های گذشته نشان از میزان بالاتر تجربه بدرفتاری دوران کودکی در پسران (BoloorsazMashhadi, 2017) و میزان بالاتر خودمهارگری در زنان جوان (Jones et al., 2021) داشت؛ بنابراین، پیشینه پژوهشی، ما را به این سمت سوق داد که شاید جنسیت بتواند در تأثیر اثر تجربیات نامطلوب دوران کودکی بر کاهش خودمهارگری دوران نوجوانی، نقش تعدیل کننده و ضربه گیر داشته باشد؛ یعنی جنسیت به نوعی شدت اثرات منفی را کم و حتی خنثی کند؛ ولی نتایج این پژوهش نشان دادند جنسیت نمی تواند نقش تعدیل کننده در این رابطه داشته باشد و در این مورد تفاوتی بین دخترها و پسرها مشاهده نشد.

در تبیین این یافته به این نکته اشاره می شود که در عصر فعلی، دیگر تفاوت میان جنسیت دختران و پسران کم رنگ شده است یا اصلاً وجود ندارد. احتمالاً استان

بلورساز مشهدی، ه. (۱۳۹۶). شیوع سوءرفتار با کودک و عوامل جمعیت‌شناختی مرتبط با آن در خانواده‌های شهر کرج. سلامت اجتماعی، ۴(۴)، ۳۳۲-۳۴۳.

<https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=349572>

جمشیدی، م. (۲۸ اسفند، ۱۳۹۴). بررسی خودکنترلی در کودکان و نوجوانان. دومین کنفرانس بین‌المللی علوم رفتاری و مطالعات اجتماعی. استانبول - ترکیه.

<https://www.sid.ir/paper/827528/fa>

حسین خانزاده، ع.، و طاهر، م.، و حیدری، ح.، و محمدی، ح.، و یاری، ع.، و همتی، ف. (۱۳۹۳). نقش راهبردهای خودنظم‌بخشی و توانایی خودمهارگری در تبیین سبک‌های حل مسئله. مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی ایلام، ۲۳(۳)، ۱۲۲-۱۰۹.

<https://www.sid.ir/paper/90298/fa>

خسروی، ص.، و صادقی، م.، و یابنده، م. (۱۳۹۲). کفایت روانسنجی مقیاس شفقت خود (SCS). مجله روش‌ها و مدل‌های روانشناختی، ۳(۱۳)، ۵۹-۴۷.

<https://www.sid.ir/paper/227562/fa>

رستمی، م.، و عبدی، م.، و حیدری، ح. (۱۳۹۳). رابطه انواع بدرفتاری در دوران کودکی با شفقت بر خود و سلامت روانی در افراد متأهل. اصول بهداشت روانی، ۱۶(۱)، ۶۱-۷۳.

<https://www.sid.ir/paper/88416/fa>

رسولی، ن.، و ترابی، م.، و رسولی، م. (۱۳۹۷). گام به گام با SMART-PLS ورژن ۳ (چاپ اول). مؤلفین طلایی.

شهبازی، م.، و رجبی، غ.، و مقامی، ا.، و جلوداری، آ. (۱۳۹۴). ساختار عامل تأییدی نسخه فارسی مقیاس درجه‌بندی تجدیدنظرشده شفقت - خود در گروهی از زندانیان. مجله روش‌ها و مدل‌های

قم هم از این تغییر فرهنگی مستثنی نبوده است و به همین دلیل، جنسیت نتوانست نقش تعدیل‌گر در این رابطه داشته باشد؛ بنابراین، در جامعه مورد مطالعه ما اگر آسیبی برای هر کودکی فارق از جنسیتش ایجاد شود، توان کاهش خودمهارگری او را در سال‌های بعدی زندگی داراست و از این نظر هیچ‌کدام از دو جنس بر دیگری برتری ندارند.

پژوهش حاضر با محدودیت‌هایی از جمله امکان خطا در تعمیم نتایج به همه نوجوانان ایران و استفاده از پرسشنامه خودگزارشی که احتمال پاسخ‌غیرواقعی در آن وجود دارد، روبه‌رو بود. علاوه بر آن، حراست آموزش و پرورش استان قم، پس از حذف سؤالات مربوط به سوءرفتار جنسی، اقدام به صدور مجوز کرد؛ بنابراین، ناگزیر، این سؤالات حذف شدند. همچنین، دامنه سنی ۱۳-۱۹ ساله نمونه این پژوهش و حضور هم‌زمان دانشجویان ۱۹ ساله در کنار دانش‌آموزان مقطع هفتم، هشتم، نهم، دهم، یازدهم و دوازدهم، بدون در نظر گرفتن تفاوت‌های میان آنها یکی دیگر از محدودیت‌های مهم این پژوهش بود.

منابع

آزادمنش، م.، و ابوالمعالی، خ.، و محمدی، ا. (۱۳۹۹). بررسی روایی و اعتبار نسخه فارسی پرسشنامه خودکنترلی در دانشجویان. فصلنامه علمی پژوهشی روان‌سنجی، ۸(۳۲)، ۱۰۷-۱۲۳.

https://jpsy.riau.ac.ir/article_1772.html

افشار، ا.، و شهبازی، م.، و عباسپور، ذ. (۱۳۹۹). اثربخشی درمان متمرکز بر شفقت بر شرم و احساس گناه در زنان دارای تجربه سوء استفاده جنسی در دوران کودکی. پژوهش‌های مشاوره (تازه‌ها و پژوهش‌های مشاوره)، ۱۹(۷۶)، ۴۸-۶۹.

<https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=556644>

- Version of Self-control Questionnaire among Students. *Psychometry*, 8(32), 107-123. [In Persian]
- Barlow, M. R., Turow, R. E. G., & Gerhart, J. (2017). Trauma appraisals, emotion regulation difficulties, and self-compassion predict posttraumatic stress symptoms following childhood abuse. *Child Abuse & Neglect*, 65, 37-47. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2017.01.006>
- Berk, L. E. (2017). *Development through the lifespan*. 7th edition. Pearson.
- Boloorsaz Mashhadi, H. (2017). The Prevalence of Child Maltreatment and Non-accidental Trauma and Related Demographic Factors among Families of Karaj, Iran. *Community Health*, 4(4), 332-343. [In Persian]
- Burns, E. E., Jackson, J. L., & Harding, H. G. (2010). Child maltreatment, emotion regulation, and posttraumatic stress: The impact of emotional abuse. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma*, 19(8), 801-819. <https://doi.org/10.1080/10926771.2010.522947>
- Deniz, M. E. (2021). Self-compassion, intolerance of uncertainty, fear of COVID-19, and well-being: A serial mediation investigation. *Personality and Individual Differences*, 177, 110824.
- between physical activity participation and self-compassion in middle-aged adults. *Sport, Exercise, and Performance Psychology*, 8(3), 305. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/spy0000150>
- Hayden, B. Y. (2019). Why has evolution not selected for perfect self-control?. *Philosophical Transactions of the Royal Society B*, 374(1766), 20180139. <https://doi.org/10.1098/rstb.2018.0139>
- Hosseinkhanzadeh, A., Taher Mohammadi, H., Heydari, H., Hemati, F., & Yari, A. (2014). The Role of Self-regulation Strategies and Self-Control Ability in Explaining of Problem Solving Styles. *Scientific Journal of Ilam University of Medical Sciences*, 23(3), 109-122. [In Persian]
- Jardim, G. B. G., Novelo, M., Spanemberg, L., von Gunten, A., Engroff, P., Nogueira, E. L., & Neto, A. C. (2018). Influence of روانشناسی، س.، و شاهقلیان، م.، و سرافراز، م.، و عبداللهی، م. (۱۴۰۰). پیش‌بینی نارسیسیزم آسیب‌شناختی بر اساس آسیب‌های دوران کودکی و به‌واسطه نقص در شفقت خود و احساس شرم. *مجله علوم روانشناسی*، ۲۰ (۹۷)، ۸۷-۷۷. <https://www.sid.ir/paper/227521/fa>
- لسانی، س.، و شاهقلیان، م.، و سرافراز، م.، و عبداللهی، م. (۱۴۰۰). پیش‌بینی نارسیسیزم آسیب‌شناختی بر اساس آسیب‌های دوران کودکی و به‌واسطه نقص در شفقت خود و احساس شرم. *مجله علوم روانشناسی*، ۲۰ (۹۷)، ۸۷-۷۷. <https://www.sid.ir/paper/370937/fa>
- محمدی مصیری، ف.، و شفیعی‌فرد، ی.، و داوری، م.، و بشارت، م. (۱۳۹۱). نقش خودمهارگری، کیفیت رابطه با والدین و محیط مدرسه در سلامت روانی و رفتارهای ضدا اجتماعی نوجوانان. *روانشناسی تحولی (روانشناسان ایران)*، ۸ (۳۲)، ۴۰۴-۳۹۷. <https://www.sid.ir/paper/101485/fa>
- ### References
- Afshar, A., shahbazi, M., & Abbaspour, Z. (2021). The Effectiveness of Compassion Focused Therapy (CFT) on Shame and Feeling of Guilt Among Women with Sexual Abuse Experience in Childhood. *Counseling Research*, 19(76), 48-69. [In Persian]
- Azadmanesh, M., Abolmaali, Kh., & Mohammadi, A. (2020). The Consideration of Validity and Reliability of Persian <https://doi.org/10.1016/j.paid.2021.110824>
- Gallo, E. A. G., Munhoz, T. N., de Mola, C. L., & Murray, J. (2018). Gender differences in the effects of childhood maltreatment on adult depression and anxiety: A systematic review and meta-analysis. *Child abuse & neglect*, 79, 107-114. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2018.01.003>
- Jamshidi, M. (2016, March 18). *The Consideration of Self-Control in Children and Adolescents*. 2nd International Conference on Behavioral Science & Social Studies. Istanbul-Turkey. [In Persian]
- Gottfredson, M. R., & Hirschi, T. (1990). *A general theory of crime*. Stanford University Press. <https://psycnet.apa.org/record/1990-97753-000>
- Hallion, M., Taylor, A., Roberts, R., & Ashe, M. (2019). Exploring the association

- <https://link.springer.com/article/10.1007/s12671-020-01361-2>
- Mohammadi Masiri, F., Shafiee Fard, Y., Davari, M., & Besharat, M.A. (2012). The Role of Self-Control, Quality of Relationship with Parents and School Environment in the Mental Health and Antisocial Behavior of Adolescents. *Develomental Psychology :Journal of Iranian Psychologists*, 8(32), 397-404. [In Persian]
- Mohammadkhani, P., Mohammadi, M. R., Nazari, M. A., Salavati, M., & Razzaghi, O. M. (2003). DEVELOPMENT, validation and reliability of child abuse self report scale (CASRS) in IRANIAN stydents. *Medical Journal of the Islamic Republic of Iran*, 17(1), 51-58. https://mjiri.iums.ac.ir/browse.php?a_id=723&sid=1&slc_lang=en&ppup=&ftxt=1
- Neff, K. D. (2003). Development and validation of a scale to measure self-compassion. *Self and Identity*, (2), 223-250. <https://doi.org/10.1080/15298860309027>
- Neff, K. D. (2020). Commentary on Muris and Otgaar (2020): let the empirical evidence speak on the self-compassion scale. *Mindfulness*, 11, 1900-1909. <https://link.springer.com/article/10.1007/s12671-020-01411-9>
- Raes, F., Pommier, E., Neff, K. D., & Van Gucht, D. (2011). Construction and factorial validation of a short form of the self-compassion scale. *Clinical Psychology & Psychotherapy*, 18(3), 250-255. <https://doi.org/10.1002/cpp.702>
- Rasouli, N., Torabi, M.A., & Rasouli, M. (2018). *Step by Step with SMART-PLS Version 3 (1st Edition)*. Goldish Writers. [In Persian]
- Rostami, M., Abdi, M., & Heidari, H. (2014). Correlation of Childhood Maltreatment, Self-Compassion and Mental Health in Married People. *Journal of Fundamentals of Mental Health*, 16(1), 61-73. [In Persian]
- Scoglio, A. J., Rudat, D. A., Garvert, D., Jarmolowski, M., Jackson, C., & Herman, J. L. (2018). Self-compassion and responses to trauma: the role of emotion regulation. *Journal of Interpersonal Violence*, 33, pp. 2016- 2036. <https://doi.org/10.1177/0886260515622296>
- Shahbazi, M., Rajabi, Gh., Maghami, E., & Jelodari, A. (2015). Confirmatory Factor childhood abuse and neglect subtypes on late-life suicide risk beyond depression. *Child Abuse & Neglect*, 80, 249-256. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2018.03.029>
- Jones, M. S., Pierce, H., & Chapple, C. L. (2021). Early adverse childhood experiences and self-control development among youth in fragile families. *Youth & Society*, 0044118X21996378. <https://doi.org/10.1177/0044118X21996378>
- Khosravi, S., Sadeghi, M., & Yabandeh, M.R. (2014). Psychometric Properties of Self-Compassion Scale (SCS). *Journal of Psychological Models and Methods*, 3(13), 47-58. [In Persian]
- Lessani, S., Shahgholian, M., Sarafriz M.R., & Abdollahi, M.H. (2021). Prediction of Pathological Narcissism Based on Childhood Trauma with the Mediating Role of Self-Compassion Deficit and Shame. *Journal of Psychological Science*, 20(97), 77-87. [In Persian]
- Martins, J. S. T. O., Dinis, M. A. P., Caridade, S. M. M., Sousa, H. F. P. E., & Moura, A. D. P. R. D. (2021). Adverse childhood experiences and delinquent Behaviour: Predictors and mediating vaiables. *Archives of Clinical Psychiatry (Sao Paulo)*, 48, 75-82. <https://doi.org/10.15761/0101-60830000000284>
- Ménard, A. D., & MacIntosh, H. B. (2021). Childhood sexual abuse and adult sexual risk behavior: A review and critique. *Journal of Child Sexual Abuse*, 30(3), 298-331. <https://doi.org/10.1080/10538712.2020.1869878>
- Meng, X., & D'Arcy, C. (2016). Gender moderates the relationship between childhood abuse and internalizing and substance use disorders later in life: a cross-sectional analysis. *BMC psychiatry*, 16(1), 1-13. <https://bmcpsy psychiatry.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12888-016-1071-7>
- Messman-Moore, T. L., & Bhuptani, P. H. (2020). Self-compassion and Fear of Self-compassion: Mechanisms Underlying the Link between Child Maltreatment Severity and Psychological Distress in College Women. *Mindfulness*, 11(6), 1446-1459.

- <https://www.int/news-room/fact-sheets/detail/child-maltreatment>.
- Zhang, H., Li, J., Sun, B., & Wei, Q. (2021). Effects of childhood maltreatment on self-compassion: a systematic review and meta-analysis. *Trauma, Violence, & Abuse*, 15248380211043825. <https://doi.org/10.1177/15248380211043825>
- Zhong, H., Li, H., Zhang, X., Zhang, X., Zhang, Y., & Zhao, J. (2022). Childhood maltreatment and impulsivity in offenders: Examining the mediating roles of self-compassion and cognitive reappraisal. *Child Abuse & Neglect*, 133, 105847. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2022.105847>
- Structure of the Persian Version of the Self-Compassion Rating Scale-Revised at Group of Prisoners. *Journal of Psychological Models and Methods*, 6(19), 31-46. [In Persian]
- Tangney, J. P., Baumeister, R. F., & Boone, A. L. (2004). High self-control predicts good adjustment, less pathology, better grades, and interpersonal success. *Journal of Personality*, 72(2), 271-324. <https://doi.org/10.1111/j.0022-3506.2004.00263.x>
- Tao, J., He, K., & Xu, J. (2021). The mediating effect of self-compassion on the relationship between childhood maltreatment and depression. *Journal of Affective Disorders*, 291, 288-293. <https://doi.org/10.1016/j.jad.2021.05.019>
- World Health Organization. (2020). *Child Maltreatment*. World Health Organization.

